

fende vilde anvende Benge til militære Foranstaltninger og derfor ibrig modsætte sig alle økonomiske Fremskridt. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvilke økonomiske Foranstaltninger har jeg hidtil modsat mig og stemt imod? Jeg kan nævne en hel Række økonomiske Foranstaltninger, baade Dampfærger, Jernbaner og meget Andet til Samfærdselens Fremme, som Flertallet har sat sig imod, og hvis Gjennemførelse er bleven opgivet i adskillige Aar af den Grund, men jeg tror ikke, at det skal falde det ærede Medlem saa let at komme med lignende Angivelser overfor Mindretallet. Jeg vil forøvrigt bede det ærede Medlem og Andre om særlig i Diebliffet at holde sig til det Budget, som foreligger. Der er paa § 23 adskillige civile og økonomiske Foranstaltninger, men hjem gaar videst i at ville bevilge dem og tilraade deres Vedtagelse, Mindretallet eller Flertallet? Er det os eller Flertallet, som vil nægte Bevillingen til „Georg Stage“, til Opmaalingen af vore Farvande, til nye Fyrs Anlæg o. s. v.? Jeg tror, at det allerede paa dette lille Punkt tilstrækkelig tydelig fremgaar, at det ikke saa udelukkende er de rent militære Foranstaltninger, vi ville bevilge. Det gjør mig derfor ondt at maatte forstyrre den ærede Ordførers Glæde over det skarpe og klare Resultat, om Forholdet mellem Flertallet og Mindretallet, der er fastslaaet ved denne Debat. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det er overmaade let faaledes paa Papiret og i det mundtlige Foredrag at oprulle store Mængder af økonomiske Foranstaltninger, som man vil have gennemført, men naar man stiller det Alt sammen saa løst, at man erklærer, at en Sag f. Ex. som Kjøbenhavns Frihavn i Diebliffet stiller sig som en Sag af stor Betydning, men at man dog forbeholder sig Frihed til, naar den kommer til at foreligge for Thinget, da muligvis at finde, at man ikke bør gaa ind paa den, saa antager jeg rigtignok, at hele Programmet har Karakteren af Luftkasteller.

Formanden (Høgsbrø): Vædringsforslaget under Nr. 160 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Bernsen: Jeg skal ikke videre blande mig i den Debat, som er reist mellem den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Langeland (Brandes), men kun gjøre enkelte Bemærkninger, og det er, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ganske sikkert har Ret i, naar han siger, at der procentvis anvendes Mere til de civile Ministerier end til de militære Ministerier. Men det forekommer mig, at det er en Sammenligning, som ingen reel Betydning har, thi det ligger jo i, at Forfjellen mellem, hvad der ordinært ydes til de civile Ministerier, og hvad der ordinært ydes til de militære Ministerier, jo er saa høist forskjellig. Naar man f. Ex. til Indenrigsministeriet ordinært bevilger 3 Millioner aarlig, medens man til Krigsministeriet bevilger ordinært 20 Mill. aarlig, og man saa extra ordinært til Indenrigsministeriet bevilger 1 Mill., og extra ordinært til Krigsministeriet 2 Mill., saa bevilger man i Realiteten mere til Krigsministeriet end til Indenrigsministeriet, men det ærede Medlem har ganske Ret i at sige, at 1 Million Tillæg til 3 Millioner er procentvis Mere end 2 Millioners Tillæg til 20 Millioner. Derfor tror jeg, at Sammenligningen kun har theoretisk Betydning, reel Betydning har den ikke. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg i Dag har tilladt mig at reise, nemlig Spørgsmaalet angaaende Tilskudet til Skoleffibet „Georg Stage“, vil jeg bringe den ærede Ordfører min Tak for den velvillige Maade, hvorpaa han har optaget det. Overfor den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har saa meget derimod, vil jeg tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at dette Formaal var sat i Gang, uden at der var stet nogen Tilskyndelse dertil fra Regjeringens eller Rigsdagens Side. Dertil vil jeg sige, at der sættes mange Formaal i Gang, uden at der først stes nogen direkte Tilskyndelse fra Regjeringens eller Rigsdagens Side, og jeg vil sige, heldigvis er det saa. Det er jo netop et Gode, at der er saa meget Initiativ i vort Folk paa de forskjellige Omraader, at Befolkningen ikke afventer, at Rigsdagsmænd eller Ministeriet skulle være dem, der begynde at tage fat.